

Situația este clară. Claritatea se datorește, pe de o parte numărului redus de bugarștice conservate, masa neputînd altera astfel, prin diversitatea și multiplicitatea deviațiilor și alterărilor secundare, linia structurală a genului; iar pe de altă, ea derivă din vîrsta tînă a bugarșticelor, ferite în momentul înregistrărilor de dezvoltări spirituale și literare secundare, posterioare actului lor genetic.

Fondul ideologic al poeziei populare sîrbe. — adică acela al *deseterace*-lor moderne, — considerat în valorile sale generale, în valorile sale anecdotice esențiale, confirmă și el aceleași caractere esențiale.

Într-adevăr cu toate că în formele poetice ale acestora Miloš Obilić numai deține rosturile esențiale kosoviene,<sup>79</sup> deși amintirile sale cavaleresti stăruiesc încă, în alte rosturi epice, în unele balade;<sup>80</sup> transmisiunile kosoviene au fost coordonate naționalist-dinastic *craiului Lazăr*<sup>81</sup>, cu toate că amintirile nemanide sînt legate în general de sentimente religioase<sup>82</sup> sau de rosturi anecdotice negative în care se simte reacțiunea bogomilică<sup>83</sup>: versul epic popular sîrbesc rămîne totuși dominat de personalități vitejești, cavaleri,<sup>84</sup> dinaști,<sup>85</sup> haiduci,<sup>86</sup> uskoci<sup>87</sup> sau voievozi ai luptei pentru eliberare.<sup>88</sup> Marko Kraljević protagonistul a peste o sută de tradiții poetice, ce stau în fața cîtorva balade nemanide ori a fragmentelor gestei kosoviene, este nu numai eroul epic prin excelență, ci și reprezentantul specific al folclorului și poporului sîrbesc.

Acesta nu este numai eroul unor cîntece ce stau anecdotice pe un simbul de realitate istorică, — viteazul care încurcă planurile politice necavaleresti ale părintelui său,<sup>89</sup> sau cel ce, fiind vasal sultanului, apără totuși poporul de vexațiile asupritorilor turci, —<sup>90</sup> ci și protagonistul altor balade ce au alte origini, dar sînt animate mereu și stăruitor de aceeași spiritualitate și viziune cavalerască a eroului.

Indicații asupra naturii acestei caracteristici, dovedind că ea aparține nu numai poetizării eroului, ci și genului literar, produc aceste ultime cîntece ale regelui Marko.

<sup>79</sup> Vuk Karadžić, *op. cit.*, II, 50, 51, etc.

<sup>80</sup> *Op. cit.*, II, nr. 37, 38, etc.

<sup>81</sup> *Ibidem*, nr. 35, 45, 50, etc.

<sup>82</sup> *Ibidem*, nr. 20, 36, 37, etc.

<sup>83</sup> *Ibidem*, nr. 27, 28, etc.

<sup>84</sup> Miloš Voinović, *op. cit.*, II, nr. 29; Musić Stefan, *op. cit.*, nr. 47; Jurišić Janko, *op. cit.*, nr. 52; Banović Strahinja, *op. cit.*, nr. 44, etc.

<sup>85</sup> Ljutica Bogdan, *op. cit.*, II, nr. 39; Todor din Stalac, *op. cit.*, nr. 82; Maxim Crnojević, *op. cit.*, 90; frații Jakšić, *op. cit.*, nr. 94, 95, etc.

<sup>86</sup> Novak și Gruica, *op. cit.*, III, nr. 1-7.

<sup>87</sup> Stojan Janković, *op. cit.*, III, nr. 21, etc.; Ivo Senjanin, *op. cit.*, III, nr. 26, 27, etc.

<sup>88</sup> Stojan Čupić, *op. cit.*, vol. IV, nr. 19; Karadžordže, *op. cit.*, nr. 19.

<sup>89</sup> Vuk Karadžić, *op. cit.*, II, nr. 34.

<sup>90</sup> *Op. cit.*, II, 69.